
Sulejów, st. 1, gm. loco , woj. łódzkie, AZP 75-55/6

Informator Archeologiczny : badania 33, 155

1999

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

SULEJÓW, st. 1, gm. *loco*, woj. łódzkie, AZP 75-55/6

- osada z okresu rzymskiego
- opactwo cysterskie z XII-XIX w.

Ratownicze badania archeologiczne, przeprowadzone w terminie od 19 do 20 sierpnia, przez Jerzego Augustyniaka (autor sprawozdania, Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne w Łodzi). Finansowane przez CTW – Polska Sp. z o.o. Dziewiąty sezon badań. Przebadano powierzchnię 92,6 m².

Odkryto dalsze relikty osady z okresu rzymskiego oraz osadnictwa wczesnośredniowiecznego poprzedzającego przybycie cystersów w 1177 roku. Na terenie kompleksu klasztornego sprecyzowano przebieg południowego odcinka muru obwodowego I fazy. Wykonany z ciosów piaskowcowych mur wzniesiony został w początkach XIV wieku.

Materiały i dokumentacja są przechowywane w Muzeum Archeologicznym i Etnograficznym w Łodzi.

Badania będą kontynuowane.

SZCZECIN-Podzamcze, kw. 5, wykop VI, woj. zachodniopomorskie, AZP 30-05/28

- miasto wczesnośredniowieczne

Badania prowadzili mgr. mgr. A. Uciechowska-Gawron (autorka sprawozdania), E. Wilgocki (Pracownia Archeologiczna Zamku Księżąt Pomorskich w Szczecinie). Finansowane przez WKZ w Szczecinie, Miejskiego Konserwatora Zabytków w Szczecinie i Spółdzielnię Mieszkaniową „Podzamcze”. Czternasty sezon badań. Badania w wykopie VI na kwartale 5 w 1999 r. prowadzone były od połowy maja do połowy października. Objęły obszar około 300 m².

W trakcie prac dokończono eksplorację warstwy XLVIII i odsłonięto cztery kolejne poziomy osadnicze związane z warstwami XLIX, L, LI i LII datowanymi na 1. połowę XI wieku. We wszystkich poziomach głównym ciągiem komunikacyjnym była droga o szerokości 2 m biegnąca w kierunku zachód-wschód, od ulicy Panieńskiej w stronę Rynku Warzywnego, o nawierzchni z grubych, szerokich dranic i belek, między które wrzucano duże ilości odpadów drewnianych. Stanowiła ona granicę między działkami północną i południową. Zasięg działek nie zmieniał się we wszystkich badanych poziomach, podobnie jak występująca tu zabudowa.

Na obszarze działki północnej odsłonięto w poziomach XLIX, L, LI po dwa stojące blisko siebie budynki mieszkalne dwuizbowe o zbliżonych wymiarach i układzie, z izbą z glinianym klepiskiem i paleniskiem w części zachodniej oraz komorą z drewnianą podłogą w części wschodniej. Były to budynki wzniesione w konstrukcji zrębowej, z wyjątkiem jednego (w warstwie L) w narożniku NE wykopu. Przestrzeń między płotem a ścianami N budynków we wszystkich poziomach moszczona była drewnem, a tylko w warstwie L zabudowę uzupełniał niewielki budynek gospodarczy i ustawione przy nim koryto wykonane z wydrążonego pnia. Podobne koryto znaleziono w warstwie LI, ustawione w izbie budynku, przy ścianie oddzielającej ją od komory. Również w warstwie LI natrafiono, w części północnej działki, na spąg dołu garbarskiego służącego do odwłosiania skór, wypełnionego ługiem – mieszaniną wapna i popiołu oraz dużą ilością sierści i ścinków skóry.

Zabudowa działki południowej była gęstsza, w omawianych 3 poziomach wystąpiło tu 15 budynków, z czego tylko 2 o charakterze gospodarczym. Większość z nich wzniesiona została w technice zrębowej, a tylko w poziomie LI wystąpiły również budynki o konstrukcji międzysłupowej, plecionkowej i ramowej z wyciętymi pazami w grubości kańciaka do osadzania pionowych elementów tworzących ścianę.

Przejścia między domami i place przed nimi moszczono drewnem. W wymoszczeniach znajdowały się elementy wtórnie użyte w postaci fragmentów burt łodzi, wioseł, elementów z konstrukcji domów. Budynki wznoszono z drewna kiepskiej jakości, przeważnie z olszyny i buczyny, rzadziej sośniny. Często też w obrębie jednego budynku użyto drewna różnych gatunków.